

§ 46. Глаголитъ съ първообразни и производни, прости и сложни.

§ 47. Глаголитъ има: залобъ, наклонение, време, чети, лице и родъ.

1) Залобътъ показва, ико и бъщото, за кое то са говори, работи или страда; тъкъ съ глаголица: действителен и страдателен. (глед. § 45).

2) Наклонениеето издава различните показвания, въ който са наимѣра глаголитъ; тъкъ съ четьри:

а. Изявитено, кое то издава каквъ е станало и бъшо налижвъ; както: пыш, писахъ, писала.

б. Повѣдитено, кое то показва поведѣніе, молежъ и исканіе; както: върви, послушай, дай.

в. Желатено, кое то показва желаніе, както: давио пишахъ.

г. Преклонено, кое то издава неизнани; както: ико пишахъ.

3) Времето показва въ кой часъ и бъкое лицъ или и бъшо работи или страда. Глаголъ времена съ пять:

а. Сегашно, кое то показва работието на сѫщіята часъ, кога говоришъ; както: пишъ, върви.